

- reportasjeleder Trygve W. Jordheim
- folk@vl.no
- tips til avdelingen: 22 310 381
- flere nyheter på vl.no/folk

folk

NYE ETTÅRINGER I SJØMANNSKIRKEN

Lena Våtvik (30), Skien, er ansatt som ettåring ved sjømannskirken på Costa del Sol fram til august 2012. Hun er utdannet sykepleier/diakon.

Karianne Motrøen (27), Oslo, er ansatt som ettåring ved sjømannskirken i Pattaya i Thailand fram til august 2012. Hun er utdannet sykepleier.

John Olav Hjelde (22), Oslo, er ansatt som ettåring ved sjømannskirken i Okpo i Sør-Korea fram til august 2012. Han studerer for tiden teologi.

Fant flyten mellom fjøs og filharmoner

Som eneste toppmusiker svinger Ragnhild Hemsing buen over både fiolin og hardingfele. Hun trives like bra i selvsydde konsertkjoler som i bunad.

Olav Solvang

olav.solvang@vl.no

22 310 438

Når det for første gang skulle gis ut ei plate med både fiolin og hardingfele i Norge, var det ingen bombe at det ble med den 23 år gamle Valdres-jenta. Selv om det i musikersammenheng er høyst uvanlig å kombinere folkemusikk og klassisk musikk, falt det helt naturlig for Ragnhild Hemsing. For henne er Yr ei identitetsplate.

– Det er stølen i Valdres som er «heime». Selv om den klassiske musikkdelen tar mye tid, har det aldri vært aktuelt å droppe folkemusikken som jeg vokste opp med. Kappleiker er like artig som solistroller med store orkestre.

Fjellturer. Moren har i mange år vært distriktsmusiker med folkemusikk på programmet. Faren liker å koble av med langeleik. Det står ikke på musikkgenene hos jenta som allerede som 13-åring debuterte med Bergen Filharmoniske Orkester og Trondheim Symfoniorkester.

Siden har hun hatt hele verden som arbeidsfelt, og spilt med orkestre i Russland, Sveits,

RAGNHILD HEMSING

23 år, samboer med Hallgrim Hansegård. Bor i Oslo. Musiker. Søsknene Eldbjørg (21) og Andris (15) begynte også tidlig å spille. Søsteren på fiolin, ofte i tospann med Ragnhild, og broren på bratsj og hardingfele.

Danmark, Ukraina, Italia og senest i sommer gjort sin debutkonsert i USA med Minnesota Orchestra.

– Har du noen gang hatt tid til andre ting enn musikk?

– Ja da. Pappa var fjelloppsynsmann i 20 år, før han ble skogbrukskonsulent og saksbehandler i Vang kommune. Vi barna var ikke gamle før han tok oss med på fjellturer. Ofte mens mamma var på musikkjobber. Jeg er fiolinist og fjellgeit, ler musikeren.

Nei til mareng. – Det er ikke mye fjellgeit over kjolen på platecoveret ditt?

– Det er lov å være dame også. Nå venter jeg faktisk på to nye kjoler jeg har laget sammen med en syerske. Bestefar Olaf Hemsing var maler, så jeg har nok arvet tegneinteressen etter ham. De nye kjolene kan jeg love blir elegante. Men de er uten marengs.

– Marengs?

– Kjoler litt «over the top», med puff og slikt. Det er ikke meg. Jeg er jenta på stølen, jeg. Som er stolt av dialekten sin. Personligheten synes på klærne, og den høres i klangen i musikken. En sirlig og ren klang. Noen ganger uten noe særlig vibrato, og andre ganger med. Det spørs hva slags repertoar jeg spiller. Der har du meg.

– Tenker du noen ganger på det du har gått glipp av på grunn av all øvingen?

– Nei. Å stå på scenen og bli sugd inn i musikkens fantastiske verden, gir meg et kick som er verdt alle øvingstimene. Jeg har også fått reise verden rundt, og truffet mange flotte mennesker. Jeg er heldig.

Kristen. I slutten av oktober skal hun holde konsert i Heddal stavkirke. Tidligere har hun gjort en kirkekonsertturné i Valdres.

– Det er spesielt å spille i kirker. Det blir veldig intimt,

med en helt spesiell atmosfære. Både i glede og sorg. Det var for eksempel en helt spesiell opplevelse å spille i morfars begravelse.

For en del år siden ga moren hennes ut CD-en *Sole' sprett*, hvor hele familien bidrar. Flere av sangene på plata er salmer.

– På kirkekonsserter spiller jeg fremdeles salmer. I kirkerommet er det likevel ikke noe jeg synes passer bedre enn Bach, som jo hadde et sterkt forhold til kirkens forkynnelse.

– Hvordan er ditt forhold til kirkens forkynnelse?

– Jeg er kristen. For meg er det viktig å tro på noe jeg ikke har helt kontroll på, men som like fullt er viktig. Jeg vil også stå for det, selv om det kan være vanskelig å sette ord på troen.

– Kan troen komme til uttrykk i musikken du spiller?

– Det tror jeg. Musikk kan virke veldig sterkt på mennesker.

– Har du fått noen slike reaksjoner?

– Etter en konsert i Sveits kom en eldre mann bort til meg. Han gråt, og sa spillingen min hadde gjort noe med ham. Slikt er det fineste jeg kan høre.

Ragnhild Hemsing begynte å

TIL KIRKENS SOS I NORGE

Janne Sukka er ny generalsekretær for Kirkens SOS i Norge.

■ **Janne M. Sukka** (40) er ansatt som ny generalsekretær for Kirkens SOS i Norge. Sukka kommer fra en stilling som seksjons-sjef i Nav Arbeids og velferdsdirektoratet. Hun har tidligere blant annet jobbet i Kirkens Sosialtjeneste, for Senterpartiets stortingsgruppe og vært kirkeverge for Døvekirkenes fellesråd. Hun er utdannet teolog. **KPK**

VÅRT LAND for 60 år siden

20. september 1951: Staten ble i går enstemmig frifunnet i saken om Nortra-ships Sjømannsfond, men ble ikke tilkjent saksomkostninger da retten finner det var grunn til å se en rettslig avgjørelse i saken. (Side 1) Paven gjør opp med den moderne skjønnlitteratur. Avviser forplantningslæren i skolene. (UP, Castelgandolfo, side 1) 8.500 russergraver i Nord-Norge skal flyttes til Tjøtta. Sovjet-Samveldets ambassade har satt seg mot planene. (Side 1) Siden sist Vårt Land dementerte ryktene om at kakaoen skulle frigis, har mange ytringer falt om at nå var det rett før. Etter nye henvendelser til bransjefolk og byråsjef **Heum** i Handelsdepartementet, må vi dessverre skuffe igjen... (Side 1)

3 KJAPPE

– Favorittkonsertkjole?

– Lang, elegant, med farger. En kjole med personlighet.

– Favorittspellemann?

– Leif Rygg fra Voss. Han er så lyrisk i spillet sitt. Jeg må også nevne Jan Beitohaugen, med en tøffhet og driv i spillet sitt.

– Favorittfjelltur?

– Familietur i Jotunheimen da jeg var elleve år. Jeg husker en solnedgang som var som skyene sto i brann. Jeg fant dessuten en bergkrystall på den turen.

KONSERTER

26. september: Lanse-ringskonsert i Oslo

28. september: Hamar

29. september: Vikersund

1. oktober: Folkelarm, Oslo

5. oktober: Rena

20. oktober: Drammen

25. oktober: Heddal stavkirke

LES MER

• **side 16**

Les anmeldelse av Ragnhild Hemsings nye plate side 16.

«Jeg er jenta på stølen, jeg. Som er stolt av dialekten sin. Personligheten synes på klærne, og den høres i klangen i musikken. En sirlig og ren klang.»

spille fiolin som femåring. Fire år senere var hun blitt så god at hun ble invitert til å begynne på Barratt Due Musikk institutt i Oslo. Stephen Barratt Due, Alf Richard Kraggerud og Henning Kraggerud ble læremestere. Det ble mye pendling mellom Valdres og Oslo.

Foreldrestøtte. – Det var stort sett mamma som kjørte meg og søsteren min, Eldbjørg, som fikk undervisning samme sted. Det virket ikke som 38 mil fram og tilbake til øvelse var noe problem. Mamma underviste i fiolin i Oslo på den tiden, så hun reiste på en måte på arbeid. Uten mine foreldres støtte hadde det ikke blitt noen musikerkarriere.

Innimellom prestisjetunge konsertjobber, studerer hun i dag under professor Boris Kuschnir i Wien. Samtidig

Fiolinisten Ragnhild Hemsing har hele verden som sitt arbeidsfelt, men hun har ikke lagt bort folkemusikken. – Kapleiker er like artig som solistroller med store orkestre, sier hun. Foto: Øystein Franck-Nielsen

lærer hun stadig nye triks av Norges fremste folkemusikere.

– Begge deler er meg. Derfor er det så fint å ha denne, som rommer både fiolin og hardingfela, sier musikeren og klapper den sorte instrumentkassa som står på gulvet like ved siden av henne.

Jo eldre, jo bedre. Den kassa er ikke noe man glemmer igjen på bussen. Oppi ligger en Rugerfiolin fra 1694, som hun låner av Dextra Musica, og som eies av Sparebankstiftelsen DnB Nor. Hun vet ikke hvor mye fiolinen er verdt, men det er snakk om mye penger. Det andre instrumentet i kassa er en hardingfela som hun låner av folkemusikermoren sin.

– Jo eldre slike instrumenter er, jo bedre blir de ofte. Treverket har fått utvikle seg, og klangen blir mer sødmefylt. Instrumentet får en stadig sterkere identitet.

Selv om morens fele er atskillig nyere enn den fiolinen hun disponerer, er den like spesiell for Ragnhild.

– Den er jo mors. I sin tid kjøpte hun den av en lokal felemaker. Ikke så rart den er en naturlig del av meg, er det vel?